

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocații Osoian Lilian și Barbă Tudor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019, în cauza penală în privința lui,

*Pascari Vitalii XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.12.2018 – 21.05.2019

instanța de apel: 18.06.2019 – 03.12.2019

instanța de recurs ordinar: 06.05.2020 – 15.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019, cauza fiind examinată în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, Pascari Vitalii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis, i s-a adăugat pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06 noiembrie 2018 sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, stabilindu-i lui Pascari Vitalii pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis, cu privare de

dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (2) Cod penal, prin cumul de pedepse complimentare lui Pascari Vitalii i-a fost stabilită pedeapsa complementară definitivă sub formă de privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În privința lui Pascari Vitalii a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest cu luarea acestuia din sala de ședință.

Termenul de executare a sentinței urmând a fi calculat din data emiterii sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Prima instanță, în sentință a constatat că, Pascari Vitalii de comun acord și împreună cu cet. Gherman Ivan, având scopul de consum personal, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a păstrat și a transportat masa vegetală uscată și mărunțite de culoare galbenă-verzuie, care conținea MDMA(N)-2201, ultima fiind un analog al drogului AB-Pinca-Chim, AP-PINACA, 5F-AMB, până la 03.06.2018, orele 21:10, când în urma efectuării cercetării la fața locului, a fost depistată și ridicată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către Osoian Lilian în numele inculpatului Pascari Vitalii, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei decizii de aplicare a pedepsei mai blânde.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- prima instanță a citat prevederile Codului procedură penală în materia arestării preventive/la domiciliu fără a le raporta la circumstanțele cauzei penale și la persoana învinuitului, starea familială și caracterizarea acestuia;

- instanța nu s-a expus asupra argumentelor apărării formulate pe parcursul examinării aplicării măsurii preventive;

- motivele pe care s-au bazat instanța de judecată privind aplicarea arestului sau limitat la parafrizarea motivelor pentru arestare prevăzute de Codul de procedură penală, fără a explica cum sunt ele aplicabile în prezenta cauză;

- în evaluarea riscurilor pentru buna desfășurare a procesului penal, instanța de fond s-a bazat în exclusivitate pe severitatea pedepsei pe care o riscă inculpatul;

- nu a fost argumentată imposibilitatea evitării riscurilor invocate prin măsuri preventive mai blânde. Deși severitatea sancțiunii reprezintă un element important în evaluarea riscului eschivării, ea nu poate justifica prin

sine arestarea, așa cum s-a procedat în speță. Riscul eschivării trebuie evaluat luând în considerație mai mulți factori care au legătură cu caracterul persoanei, valorile sale morale, locuința sa, ocupația sa, bunurile sale, legăturile familiale și cu toate tipurile de legături cu statul în care el este acuzat (a se vedea hot. Becciev c. Moldovei, 4.10.2005, § 58);

- instanța a omis a se expune asupra acestor aspecte importante pentru a delibera asupra oportunității de arestare a învinuitului;

- instanța nu s-a expus asupra faptului, că pașapoartele învinuitului Pascari Vitalii, care i-ar permite lui să treacă frontiera de stat i-au fost ridicate, ori nu le deține or, inculpatul are loc permanent de trai, este caracterizat ca o persoană pozitivă și integră, are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019, a fost respins, ca nefondat apelul și menținută fără modificări sentința.

Termenul executării pedepsei lui Pascari Vitalii urmând a fi calculat din momentul pronunțării prezentei decizii, cu includerea duratei aflării în stare de arest preventiv din 21.05.2019.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că, cu toate că inculpatul Pascari Vitalii în instanța de fond și-a recunoscut pe deplin vina, vinovăția acestuia se dovedește integral și de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 iunie 2018, potrivit căruia, s-a cercetat automobilul de model „Peugeot” cu numărul de înmatriculare XXXXX. Automobilul este parcat pe str. N. Grigorescu, 9. La momentul cercetării automobilului ușile din față erau deschise iar pe capota din față a automobilului se observă un pachetel făcut artizanal din staniol în care se afla o substanță galbenă verzuie uscată. Și mărunțită care a fost împachetată în plicul nr. 1, care a fost sigilat. De asemenea era o sticlă roșie pe care se observă inscripția Coca-cola (f.d.18,19); Raportul de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 14.06.2018, potrivit căruia examinarea drogurilor

prin metoda GC/MS, în masă vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, pe suprafața cutiei metalice de culoare roșie cu inscripția de culoare albă „Coca-Cola”, ridicate în urma efectuării procesului-verbal de constatare de cercetare la fața locului, în automobilul de model Peugeot 207 care a fost parcat pe str. N. Gregărescu, 9, mun. Chișinău, în prezența cet. Gherman Ivan 06.10.1989 și cet. Pascari Vitalie Gheorghe 21.12.1988, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului al RM, nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. Cantitatea masei vegetale în care s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N) - 2201 constituie 0,269 gr., iar a depunerilor de pe suprafața cutiei- urme (f. d. 27-30); Procesul-verbal de audiere a specialistului din 08.11.2018, potrivit căruia cantitatea depunerilor pe cutia cu inscripția Coca cola nu este perceptibilă pentru dobândire deoarece acest fapt confirmă urmele arderii vegetale, anume din acest considerent în raportul de constatare tehnico-științifică este aplicată cratimă (f. d. 31); Ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 21.08.2018 potrivit căruia pachetul nr. 1, în care se află masa vegetală de culoare verzuie-galbenă, mărunțită într-o folie de staniol, pachetul nr. 2 în care se află o bănuță de culoare roșie cu inscripția coca-cola cu depuneri carbonizate sunt recunoscute ca corpuri delictive (f. d. 35); Ordonanța de transmitere a corpurilor în camera de păstrare din 22.08.2018, potrivit căruia corpurile delictive au fost transmise în camera de păstrare (f. d. 36); chitanța potrivit căruia copurile delictive au fost recepționate în Camera de păstrare a IP Ciocana (f. d. 37); Ordonanța privind recunoașterea și anexarea documentelor la cauza penală din 16 noiembrie 2018 potrivit căruia s-a recunoscut în calitate de documente răspunsul Agenției medicamentului și dispozitivelor medicale cu nr. A27.PS-01.RG02-3480 din 03.09.2018 (f. d. 41, 42); Scrisoarea Agenției medicamentului și dispozitivelor medicale cu nr. A27.PS-01.RG02-3480 din 03.09.2018 , potrivit căruia substanța MDMB(N)-2201 cu formula moleculară $C_{20}H_{28}FN_3O_3$ este cunoscută sub denumirea de 5F-AMB, 5F-methyl-AMB, 5F-MDMB-Pinica și reprezintă un produs cannabimimetice ilicite cu proprietăți psihotrope. De asemenea, potrivit scrisorii respective, MDMB(N)-2201 reprezintă o substanță periculoasă pentru viața și integritatea fizică și mintală a omului (f. d. 39, 40); Procesul-verbal de audiere a martorului din 02 octombrie 2018, potrivit căruia martorul Butucel Nicolae care a declarat că, 03 iunie 2018 au fost implicat în serviciul diurn al IP Ciocana, în calitate de ofițer de investigații. La aproximativ ora 20:00, la unitatea de gardă a IP Ciocana a parvenit

informația 112, precum că pe str. Grigorescu, 9, mun. Chișinău într-un automobil de model „Peugeot 2007”, cu număr de înmatriculare XXXXX se află persoane suspecte. Deplasându-se la fața locului au stabilit că, în automobil se aflau Pascari Vitalii și Gherman Ivan, care au comunicat că au consumat droguri. La solicitare, au predat benevol careva substanțe interzise, Gherman Ivan a scos din buzunar în pachețel de tip zip-lock și a scos din mașină o doză metalică cu inscripția “Coca-Cola”, pe care le-a pus pe capota automobilului (f. d. 72-73).

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Pascari Vitalii a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal, după semnele - „păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de fond inculpatul Pascari Vitalii, până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și că solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe (f. d. 150), iar instanța de fond, prin încheierea protocolară din 18.02.2019 a admis cererea inculpatului Pascari Vitalii, dispunând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod Procedură Penală.

Privitor la argumentele apelantului în vederea aplicării în privința inculpatului Pascari Vitalii a unei pedepse mai blânde, instanța de apel a conchis că instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Pascari Vitalii, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii - că este gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea.

Instanța de apel a reținut și alte împrejurări care influențează asupra numirii pedepsei precum și gravității acesteia or, pe lângă circumstanțele atenuante stabilite în cauză, se reține și faptul că inculpatul, anterior a mai săvârșit infracțiuni și a fost condamnat (f.d.76), ultima dată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 noiembrie 2018 prin care s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), f) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 din Codul penal fiind stabilit un termen de probă de 2 ani (f. d. 159-164), săvârșind din-nou o infracțiune gravă în perioada de probațiune, ceea ce denotă faptul că inculpatul Pascari

Vitalii este predispus de a comite infracțiuni, iar pedeapsa anterioară, sub formă de închisoare cu suspendarea executării ei pe o durată de probațiune, n-a dus la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui.

În atare situație, prima instanță corect a ajuns la convingerea că este oportun și corect a dispune aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani, în cele din urmă, se constată corectitudinea și legalitatea aplicării față de inculpat a unei pedepsei închisorii, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, având în vedere că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni, iar faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, precum și alte circumstanțe atenuante, nu pot constitui temei de a considera posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Pascari Vitalii în urma numirii unei pedepse neprivative de libertate, astfel că în viziunea instanței, față de inculpat nu este rațională aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Reieșind din circumstanțele constatate pe parcursul cercetării judecătorești, cât și reieșind din gravitatea infracțiunii, instanța de apel a conchis că aplicarea pedepsei închisorii este unica sancțiune penală proporțională faptei comise de inculpat, iar argumentul avocatului Osoian Lilian potrivit căruia, instanța de apel poate modifica aplicarea pedepsei în una mai blândă în privința inculpatului Pascari Vitalii. Dat fiind faptul, că este unicul întreținător al familiei, unde soția nu lucrează, fiind în concediu de maternitate, iar în familie cresc și se educă 2 copii minori. Caracteristicile de la Inspectoratul de poliție și de la ultimul loc de muncă sunt pozitive. În perioada reținerii Pascari Vitalii era angajat la muncă la „S.R.L Casa Moroșan” în calitate de șofer.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul invocat de către apelant pe motiv că, prima instanță i-a numit inculpatului o pedeapsa echitabilă pe art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal și prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani. În conformitate cu prevederile art. 85 alin.(1) din Codul penal, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite în prezenta sentință, cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06 noiembrie 2018, i-a fost numită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 (trei) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de

tip semi-închis cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a ținut cont și de prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal potrivit căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că argumentele apelantului de a-i aplica o pedeapsă non privativă de libertate nu sunt fondate și dacă vor fi acceptate asemenea argumente, pedeapsa aplicată nu și v-a atinge scopurile de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită lui Pascari Vitalii este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată.

Ce ține de poziția apărătorului Osoian Lilian privitor la casarea sentinței în partea aplicării măsurii preventive „arestul preventiv pe un termen nedeterminat” în privința lui Pascari Vitalii, cu eliberarea imediată a inculpatului din sala de judecată cu aplicarea față de învinuit a măsurii preventive „eliberarea provizorie sub control judiciar”, instanța de apel a reiterat că este nefondată or, în cazul dat, inculpatul Pascari Vitalii execută pedeapsa numită lui prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 21.05.2019, prin care dânsul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și condamnat pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a exercita activitate în domeniul punerii în circulație a medicamentelor pe un anumit termen, iar prin aceeași sentință, inculpatului Pascari Vitalii, i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest cu luarea acestuia din sala de ședință.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- avocatul Osoian Lilian în numele inculpatului Pascari Vitalii, prin care a solicitat casarea sentinței și deciziei în partea aplicării deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se excludă pedeapsa aplicată de două ori;

- avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei noi decizii prin care în privința lui Pascari Vitalii să fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

5.1. În motivarea recursului, avocatul Osoian Lilian a menționat că:

- pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06 noiembrie 2018 sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) a fost aplicată cet. Pascari Vitalii de două ori (Prin decizia CA Chișinău 21.05.2019 și prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21.05.2019 (ambele au fost pronunțate în aceeași zi), care a fost menținută prin Decizia CA. Chișinău din 03.12.2019), adică a fost pedepsit de 2 ori pentru una și aceeași faptă, încălcându-se principiul „Non-bis-in-idem” (nimeni nu poate fi pedepsit de 2 ori pentru una și aceeași faptă);

- instanța de recurs poate modifica aplicarea pedepsei în una mai blândă în privința inculpatului Pascari Vitalii, fiind exclusă pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06.11.2018, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.05.2019, precum și dat fiind faptul, că este unicul întreținător al familiei, unde soția nu lucrează, fiind în concediu de maternitate, iar în familie cresc și se educă 2 copii minori. Caracteristicile de la inspectoratul de poliție și de la ultimul loc de muncă sunt pozitive. În perioada reținerii Pascari Vitalii era angajat la muncă la „S.R.L Casa Moroșan” în calitate de șofer, toate aceste fiind confirmate prin înscrisuri anexate la materialele dosarului.

5.2. În motivarea recursului, avocatul Barbă Tudor a menționat că:

- atât instanța de fond cât și de instanța de apel la examinarea cauzei în privința stabilirii pedepsei lui Pascari Vitalii nu au aplicat corect prevederile art.85 Cod penal la stabilirea pedepsei definitive;

- din materialele cauzei rezultă faptul că Pascari Vitalii a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana pe 06.11.2018 la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și în baza art.90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 ani;

- Pascari Vitalii în perioada efectuării urmăririi penale și examinării cauzei menționate la 03.06.2018 din nou a săvârșit o infracțiune prevăzută de art.217 alin.(4) lit.(b) Cod penal și prin sentința din 21.05.2019 i s-a stabilit o pedeapsă pe un termen de 1 an și 3 luni, conform art.85 i se adaugă la pedeapsa menționată 3 ani și 3 luni;

- atât instanța de fond cât și instanța de apel nu a luat în considerație faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii la 03.06.2018 pe cauza penală Pascari Vitalii anterior condamnat, nu era o sentință definitivă și irevocabilă ci este pronunțată și recunoscut vinovat prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana după 5 luni de la săvârșirea celei de-a doua infracțiune 03.06.2018;

- la caz, este legal și corect de a aplica prevederile art. 84 Cod Penal pentru concurs de infracțiuni;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Pascari Vitalii urmează a se lua în considerație circumstanțele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal: la locul de trai și serviciu este caracterizat pozitiv la întreținerea și educație are 2 copii minori, este unicul întreținător al familiei, soția la moment se află în concediul de îngrijire a copilului minor.

6. Referință asupra recursurilor ordinare declarate nu a fost depusă.

7. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acestea urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

7.1. *Cu referire la recursul declarat de către avocatul Osoian Lilian în numele inculpatului Pascari Vitalii.*

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către avocat, Colegiul penal lărgit constată că nu sa indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului ordinar prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei, invocând totodată că inculpatul Pascari Vitalii a fost pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă.

Instanța de recurs ordinar reține că, potrivit recursului, partea apărării își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului. Astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeii nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or, instanța de apel în motivarea deciziei adoptate, s-a expus asupra acestor argumente, pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reiterează că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În esență, argumentele recurentului se axează pe dezacordul cu aplicarea de către instanța de apel a pedepsei sub formă de închisoare, considerând că instanța de apel a făcut o individualizare greșită a pedepsei penale aplicate inculpatului.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de

judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amenda până la cea mai aspră – detențiunea pe viață.

Astfel, Colegiul penal reține, că în speța dată, persoanei declarate vinovate, i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute articolului respectiv din Codul penal.

Colegiul penal accentuează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal lărgit în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanța de apel a argumentat detaliat soluția adoptată și a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal. Pedepsa stabilită inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 85 alin.(1) Cod penal și art. 364¹ alin.(8), a fost aplicată de către prima instanță în limita sancțiunii prevăzute de articolul incriminat, just aplicând și prevederile art. 84 alin.(2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide, că în speță instanțele au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvârșită, sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 3 luni.

Colegiul ține să menționeze că, este neîntemeiat argumentul recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Pascari Vitalii, invocând că instanțele nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la aplicarea pedepsei, or, la aplicarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de legea penală, care însă nu l-a făcut să conștientizeze rolul educativ al pedepsei, precum și cel de prevenire a continuării activității criminale.

Totodată, cercetând decizia instanței de apel sub aspectul aplicării pedepsei inculpatului Pascari Vitalii, Colegiul reieșind din circumstanțele și de vinovăția inculpatului stabilită de instanțele de fond, conchide că pedeapsa aplicată este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Instanța de recurs ordinar reține și faptul că, potrivit textului recursului, recurentul invocă precum că pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 06.11.2018 sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, a fost aplicată inculpatului Pascari Vitalii de două ori – prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019 și prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat avocatul Osoian Lilian în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În rest, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea

deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

7.2. *Cu referire la recursul declarat de către avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului Pascari Vitalii.*

În recursul declarat, avocatul, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, faptul că instanțele de fond nu corect au aplicat prevederile art.85 Cod penal, la stabilirea în privința inculpatului a pedepsei definitive, astfel fiind incidente temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal lărgit constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost deferit justiției pentru săvârșirea infracțiunii contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod 8 de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 06 noiembrie 2018, stabilindu-i definitiv, 3 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din textul deciziei recurate, se reține că instanța de apel just a reținut faptul, că la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria infracțiunilor ușoare), de persoana inculpatului Pascari Vitalii, de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinovăției și căința sinceră), de faptul că anterior a fost condamnat.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de persoana inculpatului Pascari Vitalii, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de circumstanțele stabilite pe dosar, de comportamentul acestuia pe parcursul examinării cauzei, precum și faptul că acesta este predispus de a comite infracțiuni.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind corect aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Pascari Vitalii a devenit o deprindere, iar aplicarea

pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

În urma celor expuse, Colegiul respinge argumentul recurentului, precum că instanțele de fond la examinarea cauzei în privința stabilirii pedepsei inculpatului Pascari Vitalii nu corect au aplicat prevederile art. 85 Cod penal, la stabilirea pedepsei definitive, invocând că este legal și corect de a aplica prevederile art. 84 Cod penal.

Astfel, potrivit art. 85 Cod de procedură penală, aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe, la alin. (1), stipulează că: *„dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară...”*.

Respectiv, prima instanță justificat a aplicat în prezenta speță prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06.11.2018, stabilindu-i definitiv, 3 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Pascari Vitalii, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă privind stabilirea pedepsei inculpatului Pascari Vitalii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, chestiune conformă practicii CtEDO, expuse în pct. 37 din hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În ansamblul circumstanțelor constatate, reieșind din faptul că argumentele invocate în recursurile ordinare sunt neîntemeiate, precum și din considerentul că nu s-au depistat alte erori, examinate din oficiu, ce ar justifica casarea deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra soluției de respingere, ca inadmisibile, a recursurilor ordinare declarate în cauză, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Osoian Lilian și Barbă Tudor în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Pascari Vitalii XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena